

Første næstformand (From): Spørgeren har ordet for at supplere sin skriftlige begrundelse af spørgsmålet.

Bendix: Når man tænker på, hvilken vægt vi her i landet lægger på investering i uddannelse, forekommer den fortolkning egentlig lidt ejendommelig, som socialministeriet har givet af de bestemmelser i lov om offentlig forsorg, som vedrører støtte til værnepligtige. Jeg har i min skriftlige begrundelse henvist til den skrivelse, hvor socialministeriet har taget den stilling, som det altså har taget.

Man kan meget vel tænke sig et eksempel, der former sig på følgende måde. I et ægteskab studerer manden, og konen arbejder. Det vil i en lang række tilfælde være situationen, at man må dele det på den måde. Når manden så er færdig med sit studium, sin uddannelse, og begynder at arbejde, er det meget ofte tilfældet, at så begynder konen at studere. Og så vil det jo i langt de fleste eller i hvert fald i mange tilfælde være sådan, at derefter bliver manden indkaldt til aftjening af sin værnepligt, medens konen fortsætter med at studere. I den situation kan manden ikke få nogen støtte over lov om offentlig forsorg til de udgifter, der er i forbindelse med konens studier.

Denne fortolkning af lov om offentlig forsorg forekommer mig ikke særlig rimelig, specielt ikke når man tænker på, at erhvervsmæssige investeringer kan støttes i forbindelse med lov om offentlig forsorg i sammenhæng med de regler, der gælder for støtte til folk, der aftjener deres værnepligt. Det er denne problemstilling, som jeg gerne vil høre socialministerens kommentar til.

Socialministeren (Bundvad): Forsorgslovens bestemmelser om hjælp til værnepligtige giver hjemmel til at afhjælpe den trang, der er en følge af den værnepligtiges indkaldelse. Der kan derfor ydes hjælp til den værnepligtiges familie, hvis han har forsørgt familien. Det vil normalt være en forudsætning, at der er et barn i ægteskabet, og at hustruen selv passer barnet, idet det ellers kan være rimeligt, at hustruen forsørger sig selv ved sit arbejde.

At der kan ydes hjælp til afdrag vedrørende ting til erhvervsmæssig brug, er na-

turligt, da udgifterne vedrører manden, som man ved indkaldelsen forhindrer i selv at have indtægt. Der vil også kunne ydes hjælp til betaling af studiegæld for manden. Der kan derimod ikke efter forsorgsloven ydes hjælp til en hustrus uddannelse, ligesom der i det hele taget efter forsorgsloven ikke kan ydes uddannelseshjælp undtagen i ét enkelt tilfælde, nemlig til enlige mødre.

Bestemmelser om hjælp til uddannelse er givet i lovgivningen under undervisningsministeriet. Jeg er enig med hr. Bendix i, at investering i uddannelse er vigtig for den enkelte og for samfundet, men jeg finder det rigtigt, at bestemmelserne om hjælp til uddannelse så vidt muligt samles ét sted. Jeg ved fra det samarbejde, som socialministeriet har haft med undervisningsministeriet, at de myndigheder, der administrerer uddannelseshjælpen, er villige til at tage hensyn til den situation, der opstår for en kvinde under uddannelse, når manden indkaldes til aftjening af værnepligt, således at man tager denne ændring af ægtefællernes forhold i betragtning. Jeg må derfor henvise til undervisningsministeriet, hvad angår uddannelseshjælp til en soldats hustru.

Hvis der gennemføres en ordning med en egentlig soldaterløn, vil spørgsmålet være løst. Jeg ved, at dette stadig overvejes i forsvarsministeriet, men der kan endnu ikke siges noget om mulighederne for at gennemføre et forslag herom.

Bendix: Jeg finder det også rimeligt, at den hjælp, som skal ydes i forbindelse med uddannelse, samles under undervisningsministeriet, og det vil jo konkret sige ungdommens uddannelsesfond. Nu er vi altså i den situation, at ungdommens uddannelsesfond ikke på nuværende tidspunkt kan yde tilnærmelsesvis hjælp med de beløb, som er nødvendige i en lang række tilfælde.

Vi ved, at vi står over for en revision af loven om ungdommens uddannelsesfond, men det synes at kunne trække noget ud, og derfor mener jeg, det var rimeligt at rejse dette spørgsmål i denne sammenhæng. Og det, som får mig til at mene, at det er særlig rimeligt, er, at både erhvervsmæssige investeringer og udgifter afholdt i forbindelse med uddannelse nødvendigvis må opfattes som investeringer. Jeg forstår, at når det drejer sig om de erhvervsmæssige